

Cuvântul care zidește

FOAIA DUMINICALĂ A PAROHIEI „ȘERBAN VODĂ”

Anul V Nr. 1 (201) - 4 ianuarie 2015

DUMINICA DINAINTEA BOTEZULUI DOMNULUI
Soborul Sfinților 70 de Apostoli;
SF. CUV. TEOCTIST; SF. CUV. APOLINARIA

LA ÎNCEPUT DE AN...

La cumpăna dintre ani a intrat în tradiția Bisericii noastre să ne întâlnim în Sfântul Lăcaș, să-l aducem mulțumire lui Dumnezeu pentru toate realizările din anul care s-a încheiat și să-l mulțumim pentru că ne-a dat putere să trecem și peste încercările vieții. Modelul acesta de mulțumire îl găsim la Mântuitorul nostru Iisus Hristos, care-l mulțumește Tatălui de fiecare dată chiar și pentru încercări, arătându-și astfel supunerea față de El, așa cum și noi ar trebui să-l mulțumim lui Dumnezeu pentru toate binefacerile și încercările trimise.

Am parcurs un an cu multe încercări pentru neamul nostru însă nădăjduim că în acest nou an 2015 să putem avea mai multe realizări, pentru a ne putea mântui și pentru a putea dobândi Împărăția lui Dumnezeu.

Anul 2015 este Anul Omagial al Misiunii Parohiei și Mănăstirii. În acest an, deci, trebuie să fim o parohie misionară, gata oricând pentru a propovădui cuvântul lui Dumnezeu și pentru realizarea și dinamizarea activității filantropice. Cu alte cuvinte, Biserica ne cere să fim mai atenți la mărturisirea Adevărului și la slujirea aproapelui, aflat în suferință. Mulțumind, așadar, lui Dumnezeu pentru binefacerile care au fost asupra noastră în anul care a trecut, pășim cu nădejdea în noul an, că vom fi mai buni, mai iertători, mai harnici și mai atașați de Sfânta Biserică.

Pildă, în aces sens, ne stă Sfântul Ioan Gură de Aur – Cel mai mare Dascăl al Pocăinței, un abil cunoscător al Sfințelor Scripturi, un propovăduitor al filantropiei și un Învățător iscusit al Bisericii.

Pentru marile lui calități, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a hotărât ca anul 2015 să fie an comemorativ dedicat Sfântului Ioan Gură de Aur. Învățătura lui a luminat Biserica și ea rămâne pentru noi teamei pentru viețuirea creștină.

Vă dorim un an bun și cu binecuvântări dumnezeiești! ❖ *Preot Paroh Dinu Pompiliu*

ÎNGER ÎN TRUP PRIN ASCULTARE

De ce proorocul și Evanghelistul îl numesc pe Ioan înger, când el nu era înger, ci om? Mai întâi pentru că Ioan a fost, în viața sa, ca un înger ceresc, dintre toți oamenii, apropiindu-se cel mai mult de viața îngerilor.

În al doilea rând, pentru că trebuia să fie limpede învățătura, că scopul preoției pământești a lui Hristos era de a face îngeri din oameni - din oameni muritori și păcătoși, din oameni după firea lor înrobite, de a face ființe libere în mod firesc, fără de moarte și fără de păcat, întocmai ca sfinții îngeri din cer. În ce fel era Ioan ca un înger? Mai întâi, în ascultarea sa față de Dumnezeu; în al doilea rând, în libertatea sa față de lume și, în al treilea rând, în lipsa sa de griji pentru viața sa trupească. Cea dintâi este de cea mai mare însemnătate pentru lume, a doua decurge din prima și a treia din a doua. Îngerii sunt ascultători desăvârșiți față de Dumnezeu. În fiecare zi, tainele de negrăit ale înțelepciunii, puterii și iubirii lui Dumnezeu li se dezvăluie și ascultarea lor față de Ziditorul lor nu este silită, ci izvorăște din bucurie și smerenie. Și Sfântul Ioan a făcut ascultare desăvârșită față de Dumnezeu de la vârstă cea mai fragedă.

Iarăși, Ioan era asemenea îngerilor, fiind liber de orice grijă pentru viața sa pământească. Îngerii nu sunt ființe trupești ca oamenii, ci ei sunt înveșmântați în strălucirea ființei lor - a trupurilor lor cerești (I Corinteni 15, 40). Îngerii sunt cu totul lipsiți de orice grijă față de ei. Slujindu-I lui Dumnezeu, ei știu că Dumnezeu le va da mâncare și băutură și haine. Cine este acel gospodar pământesc care și-ar lăsa slujitorii săi credincioși să flămânzească și să umble goi? Cu atât mai mult Se îngrijește Dumnezeu de slujitorii Săi credincioși! „Cine dintre voi, îngrijindu-se, poate să adauge staturii sale un cot?” (Matei 6, 27). Suntem înconjurați de Dumnezeu mai mult decât de aer și de soare. El știe din ce suntem făcuți și nevoile noastre Îi sunt cunoscute și El ne împlinește nevoile zi de zi. De ce nu pot toți oamenii să-și dea seama de aceasta? Dar, atunci, cum au apărut lipsurile și foamea? De ce le îngăduie Dumnezeu? Pentru că Dumnezeu Se îngrijește să ne hrănească nu numai trupurile, ci și sufletele, și experiența arată că foamea trupească poate hrăni uneori sufletul. Dovadă cea mai limpede pentru aceasta, este postirea. ❖

Sfântul Nicolae Velimirovici

CE-AM CÂȘTIGAT ȘI CE-AM PIERDUT ÎN ULTIMII 25 DE ANI?

A trecut un sfert de secol de la evenimentele din decembrie 1989. Controversate și pline de manipulări, de care nu am fost conștienți în acele clipe. Unele fapte de atunci sunt încă acoperite de mister, iar cei vinovați nici până astăzi n-au plătit. Multe lucruri au mers mai bine, ne-am câștigat libertatea și multe alte drepturi. Dar economic suntem foarte departe de a fi mulțumiți. Ba din contră, am pierdut pentru că la putere au ajuns interesele și neprofesioniștii... Plătim totul cu viitorul copiilor noștri.

Am vrut însă să vă amintesc că cei care au murit atunci, cu sufletele curate, pentru țara lor, au făcut-o și pentru a ne recupera drepturile fundamentale. Unul de importanță majoră era cel al libertății de credință. Așadar credința nu mai era îngrădită. În sfârșit sângele martirilor din închisori și ororile la care fuseseră supuși până prin anii '60 fuseseră răzburate.

Iată însă că după 25 de ani ceva s-a schimbat. Și din păcate în rău. Dacă am reușit cu greu să ne recuperăm tradiția și să reintroducem religia în școli, astăzi, sub pretextul libertății de conștiință se naște un curent de opinie care vrea să elimine religia din școli sau chiar să interzică simbolurile și manifestările religioase în școală și în spațiul public! Așa-zise asociații și ONG-uri luptă pe față, cu muniție grea, în mass media, mai ales prin televiziuni, dar și pe net. Luptă împotriva BOR, a credinței și a libertăților câștigate. Cu tupeu, mimând cultura și civilizația, ajung chiar să procedeze la atacuri josnice fie pentru a denigra credința, fie pentru a restrânge libertățile religioase ale creștinilor. Devin din ce în ce mai vocali acești susținători ai nediscriminării unor minorități în dauna discriminării majorității.

De ce? Pentru că Biserica deranjează. Ea poate să mă arate pe mine imoral și păcătos. Și atunci de ce mai am nevoie de ea? Trebuie s-o fac să fie complexată sau să-i reduc influența atunci când vreau să obțin legalizarea parteneriatului civil sau căsătoriile între persoane de același sex. Și atunci încep să creez printre creștini ideea că Biserica este o instituție învechită, care se opune drepturilor omului, iar statul este unul laic, care nu trebuie să mai aibă nimic de a face cu Biserica. Religia nu trebuie să mai fie la vedere, nu mai are ce căuta în școli, ca nu cumva copii să fie îndoctrinați!

Iar dacă îi trimiți pe acești oameni la școală, ca să recupereze ce nu au învățat, constăți că nu prea ai cu cine să vorbești. Ei nu știu că în această țară Biserica și credința au fost stâlpii de rezistență ai poporului român. Nu știu că școala, dar și spitalul s-au născut în Biserică. Nu știu că arta și cultura înaltă a acestui neam a înflorit în atelierele și tiparnițele Bisericii, în arhitectura și pictura lăcașurilor de cult și în Academiile înființate de Biserică.

Și iarăși mulți nu știu ce activitate misionară, social-filantropică și culturală se face astăzi în Biserică. Efortul este foarte mare, pentru că pe lângă construirea de noi biserici, refacerea celor existente sau reabilitarea – cu costuri foarte mari – a bisericilor monumente istorice, și permanentul efort de întreținere a bisericilor, activitatea social-filantropică implică mulți oameni ai Bisericii, așezăminte sociale și medicale și evident fonduri. Vă ofer spre lectură câteva pasaje generoase din raportul Consiliului Național Bisericesc privind activitatea social-filantropică desfășurată de BOR în 2013:

„În cursul anului 2013, atât în București, cât și în diferite localități din cuprinsul eparhiilor, s-a desfășurat activitate în cadrul a 784 de instituții și servicii sociale, astfel: 141 cantine sociale și brutării, 50 instituții ce oferă servicii medicale și farmacii, 75 centre de zi pentru copii, 15 centre de zi pentru vârstnici, 47 centre rezidențiale vârstnici, 11 centre comunitare, 35 centre de tip familial, 38 grădinițe sociale și afterschool, 13 locuințe protejate, 130 centre de informare, de consiliere și centre de resurse, 2 instituții de învățământ pentru adulți, 18 centre de urgență (pentru persoane fără adăpost, pentru victime ale violenței domestice, pentru victime ale

traficului de persoane), 13 campusuri de tabără, 68 centre educaționale și alte 128 instituții cu specific diferit.

În cuprinsul eparhiilor, la nivelul structurilor eparhiale se află în derulare un număr de 271 proiecte și programe sociale, din care: 19 cu finanțare externă, 18 cu finanțare publică, 178 finanțate din fonduri proprii și 56 cu finanțare mixtă.

Au primit asistență specializată 61.711 de beneficiari, după cum urmează: a) 22.945 copii din așezămintele sociale ale Bisericii, dar mai ales din familiile sărace și fără posibilități de întreținere, sau cu părinții aflați la muncă în alte țări; b) 4.920 persoane cu dizabilități, cu deficiențe de vorbire, vedere și auz, consumatori de droguri sau alte tipuri de dependențe, persoane infectate cu HIV/SIDA; c) 15.086 persoane vârstnice din așezămintele de protecție socială bisericești, din centrele sociale de tranzit și adăposturi de noapte, bătrâni singuri, nedeplasabili, abandonati de familie și care prezentau grave probleme de sănătate; d) 13.110 șomeri, adulți în dificultate, victime ale traficului de persoane, victime ale violenței familiale, deținuți eliberați, victime ale calamităților naturale; e) 5.650 alte categorii.

În cadrul activității filantropice s-au acordat 152.542 de ajutoare financiare directe și 418.376 ajutoare materiale.

Pentru susținerea activităților social-filantropice și pentru sprijinirea sinistratilor, în anul 2013, la nivelul Patriarhiei Române, s-au cheltuit aproximativ 80.828.200 lei.”

După cum bine știți și în Parohia Șerban Vodă acțiunile social-filantropice s-au înmulțit și s-au diversificat, cu ajutorul preoților și al enoriașilor, sectorul social-filantropic din cadrul parohiei noastre s-a aplecat spre nevoile multor oameni. Și când Așezământul Social din curtea bisericii se va fi înălțat și va deveni funcțional, cu siguranță mult mai multe grupe de vârstă și sociale vor fi în grija noastră.

Pentru cine stă departe de Biserică, instituția, clerul și credincioșii ce se alătură ei nu sunt nici măcar în parte cunoscuți de ceilalți cetățeni. Și atunci vehiculează basme, vorbesc de perioade ale Evului Mediu catolic, - cum ar fi epoca Inchiziției -, sau preiau știri negative din mass media sau aflate chipurile din surse sigure, fără a verifica acele informații.

Din nefericire omul începe să-și piardă discernământul sau chiar bunul-simț, căci s-a ajuns să se folosească un limbaj de cartier, ca să-i spun elegant așa, atunci când se vorbește de Biserică, cler și chiar credincioși. Oare ce-am pierdut și ce-am câștigat în ultimii 25 de ani, dacă am ajuns ca o majoritate – cea creștin-ortodoxă - să tacă și să-și limiteze cultul doar în lăcașul de cult și spații private, iar o minoritate

– atee, agnostică sau indiferentă, să fie din ce în ce mai vocală și să aibă dreptul, dar mai ales tupeul să denigreze?

Și în final aș vrea să vă aduc aminte de un tânăr care a murit în 21 decembrie 1989 la București. Se numea Mihai Laurențiu Gâtlan. Avea 19 ani și o familie numeroasă, el fiind cel mai mare din cei șase frați. Urma să plece în 1990 să-și satisfacă stagiul militar. Era un tânăr frumos și inteligent. Îi plăcea muzica rock, chiar a cântat în două formații, îi cunoștea pe băieții de la Iris. Dar mai ales îl iubea pe Dumnezeu: vroia să se facă preot, într-un timp în care a fi în slujba lui Dumnezeu era un lucru nu de mare onoare.

Era un copil bun și generos care și-ar fi dat și haina sa cui avea nevoie. Avea o icoană pe care o pune în valiza sa oriunde pleca. Tatăl său povestește că întâlnindu-se cu niște prieteni într-un concediu, au aflat că băiatul familiei era grav bolnav, iar operația pe care ar fi trebuit s-o facă la cap era foarte riscantă, iar părinților le rămăsese doar să spera. Și iată că băiețelul a adormit cu capul pe plasa în care Mihai avea icoana. Iar mâna lui Mihai l-a mângâiat ușor până ce acesta a adormit. Probabil că s-a și rugat lângă prietenul lui. Când acesta s-a sculat, le-a spus hotărât părinților că el merge la operație. Aceasta a fost un succes.

Mihai purta tot timpul la el o carte mică de rugăciuni. Cu ea în mână a și murit. A fost primul bucureștean ucis în apropierea Sălii Dales. A murit strigând „Libertate” celor care trăgeau în manifestații. Și-a apărât o prietenă punându-se el scut în fața unui camion ce venea spre ei cu intenția de a-i lovi. A fost împușcat dintr-un alt camion.

Pe 22 decembrie 2014 am mers la Cimitirul Eroilor ca să-i găsim mormântul. Nu intrasem niciodată acolo. Evident am fost impresionată. Mai ales că mai toate mormintele aveau flori și coroane de la ultimul parastas făcut în cimitir. N-am întrebat pe nimeni. Doar în gând l-am rugat pe Mihai să-mi arate mormântul lui. Nu am trecut decât pe aleea principală, dar la un moment dat am avut curiozitatea să mă uit ce scrie pe fața înteroară a unei cruci. Și așa am dat și de mormântul lui Mihai. Erau două jerbe, una de la părinții și familia lui, atârnată de cruce, și una din partea prietenilor săi rockeri.

Pe crucea sa scrie: «A strigat „Jos comunismul” și a oferit flori trupelor din fața Sălii Dalles. A îngenunchiat și s-a rugat pentru morții Timișoarei. Era 21 decembrie 1989, ora 17³⁰. A primit 3 gloanțe mortale. Avea 19 ani și a fost prima victimă a revoluției din București. I se spunea Micky Rockerul.»

M-am întrebat atunci, ca de alte zeci de ori: copii aceștia au murit în zadar? Le-am împlinit noi așteptările?

Și oare n-au murit și pentru credința în Dumnezeu și pentru ca nimeni, niciodată să nu ne mai dea lecții de ateism? ❖

Să învățăm să dăruim

Sărbătoarea care ne învață cel mai mult cum să dăruim și mai ales cum să ne dăruim este cea Nașterii Pruncului Sfânt. Născut din veșnicie din Tată fără de mamă, pogorât în istorie pentru a se naște pe pământ din Maică fără tată, a primit în zorii existenței Sale pământești daruri: aur, smirnă și tămâie de la magi.

Dar darul cel mai mare ni l-a făcut Mântuitorul nouă, prin venirea Sa la noi. El ne-a învățat că pecetea noastră dumnezeiescă este capacitatea noastră de a iubi și a dăru.

Și vedem noi înșine că bucurie mare avem când dăruim, când împlinim lipsurile cuiva, și când facem milostenia ca pe un gest firesc ce arată că-mi pasă de fratele meu, că durerea lui răzbate și în sufletul meu, că bucuria lui mă încălzește și pe mine.

Biserica Șerban Vodă arată că îi pasă. Enoriașii noștri înțeleg din ce în ce mai bine că a dăru nu este un verb pus la lucru doar de sărbători, ci el are un prezent continuu de-a lungul întregului an.

Odată în plus însă, de acest Crăciun ne-am adunat pentru a dăru. Ca să strângem cele materiale și să înmulțim cele spirituale. Sectorul social al Parohiei Șerban Vodă a arătat încă o dată de acest Crăciun că oamenii pot și vor să dăruiască, și ce este mai important, încep să se adune ca într-o familie pentru a face o bucurie aproapei. Astfel, de acest Crăciun enoriași ai parohiei dar și alți buni creștini au strâns bani, alimente, în special dulciuri, dar și hăinuțe, jucării și alte produse pentru a face pachete, în special pentru copii.

O bună creștină, ale cărei virtuți de căpătâi sunt milostenia și smerenia, a adus cea mai parte din produsele alimentare pentru pachete. Dar și doamna Valentina Zaharia, director executiv al Fundației „Copii în dificultate” a

direcționat o parte din darurile copiilor din Anglia de anul acesta și pentru copii din parohia noastră.

Așa se face că din darurile tuturor s-au făcut un număr de 450 de pachete de daruri pentru tot atâția copii și oameni nevoiași. Ele au conținut în primul rând produse alimentare, cum ar fi ciocolată, biscuiți cu cremă, alte 5-6 feluri de dulciuri, sucuri, portocale. Apoi alte articole precum rechizite, jucării sau articole de igienă personală, cum ar fi pastă de dinți sau săpun.

Cele 450 de pachete au ajuns în principal la copii din parohie, la elevi de la trei școli din parohie, dar și la nevoiașii ce așteaptă la poarta bisericii, ca și la un așezământ pentru copii de pe lângă o mănăstire de maici din Oltenia.

O parte din banii necesari acoperirii cheltuielilor pentru această acțiune au provenit și din vânzarea unor cd-uri cu colinde, pelerinaje ale parohiei noastre sau alte evenimente.

Mulțumiri tuturor celor care au participat la buna desfășurare a acestei acțiuni, pentru că a fost nevoie de o întregă echipă pentru a colecta ajutoarele primite, a le depozita, a le sorta, a face pachetele-cadou și pentru a le dăru. Cum de astfel mulțumim tuturor celor care au fost alături de sectorul social-filantropic al Parohiei Șerban Vodă de-a lungul întregului an 2014, și au contribuit cu tot ce au putut ei pentru ca oamenii necăjiți să simtă că Dumnezeu lucrează prin mâinile întinse ale creștinilor. ❖

2015 - ANUL OMAGIAL AL MISIUNII PAROHIEI ȘI MĂNĂSTIRII AZI ȘI ANUL COMEMORATIV AL SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR ȘI AL MARILOR PĂSTORI DE SUFLETE DIN EPARHII

In anul 2015, Biserica Ortodoxă Română aniversează o serie de evenimente importante din istoria ei:

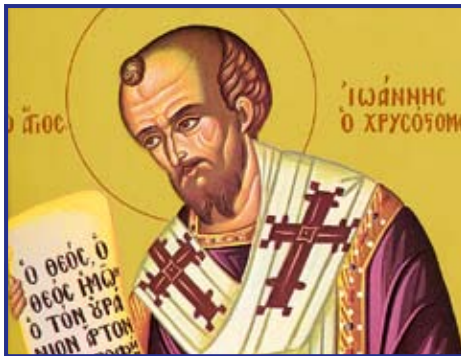
- 130 de ani de la recunoașterea autocefaliei Bisericii Ortodoxe Române (aprilie 1885);

- 90 de ani de la ridicarea Bisericii Ortodoxe Române la rangul de Patriarhie (februarie 1925);

- 60 de ani (octombrie 1955) de la proclamarea canonizării unor sfinți români (ierarhi, călugări), mari păstori de suflete din provinciile românești: Sf. Ierarh Calinic de la Cernica, Episcopul Râmnicului; Sf. Ierarhi Ilie Iorest și Sava Brancovici, Mitropoliții Transilvaniei, precum și Sf. Cuvioși Mărturisitori Visarion și Oprea etc.;

- 10 ani (septembrie și decembrie 2005) de la proclamarea canonizării unor sfinți români (ierarhi, călugări), mari păstori de suflete din provinciile românești: Sf. Ierarh Dosoftei, Mitropolitul Moldovei (la 14 octombrie 2005); Sf. Cuvios Onufrie de la Verona (la 9 septembrie 2005); Sf. Cuvios Gheorghe de la Cernica și Căldărușani (la 3 decembrie 2005) etc.

În același timp, în calendarul Bisericii Ortodoxe Române sunt menționați numeroși alți sfinți români (ierarhi, preoți și călugări), care s-au remarcat printr-o frumoasă activitate pastorală, iar de-a lungul timpului în eparhiile Patriarhiei Române au slujit mari păstori de suflete din rândul ierarhilor, preoților și călugărilor, a căror viață și activitate constituie modele pentru

credincioșii de astăzi. Printre marii păstori de suflete, un loc aparte îl ocupă Sfântul Ioan Gură de Aur, care, prin viața și activitatea sa, s-a dovedit a fi un apărător al dreptei credințe, un învățător al pocăinței, un luminător al familiei creștine și al vieții monahale și un promotor al filantropiei creștine.

Ca atare, la inițiativa Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, în ședințele de lucru din 29 octombrie 2013 și 29 septembrie 2014, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a aprobat ca anul 2015 să fie declarat Anul omagial al misiunii parohiei și mănăstirii azi și Anul comemorativ al Sfântului Ioan Gură de Aur și al marilor păstori de suflete din eparhii.

Această temă va fi tratată în eparhiile și în instituțiile de învățământ teologic ale Bisericii Ortodoxe Române, care vor organiza în anul 2015 dezbateri, colocvii, seminarii, simpozioane, conferințe și expoziții de icoane, fresce, mozaicuri cu scopul prezentării istoriei,

vieții și activității parohiei și mănăstirii în trecut și azi, precum și a unor renumiți preoți de mir și duhovnici din mănăstiri, care prin slujirea și activitatea lor au contribuit la susținerea, consolidarea și dinamizarea vieții și misiunii parohiei și mănăstirii.

În anul 2015, Patriarhia Română va organiza un congres internațional dedicat Anului omagial al misiunii parohiei și mănăstirii azi și Anului comemorativ al Sfântului Ioan Gură de Aur și al marilor păstori de suflete din eparhii, iar agențiile de pelerinaj ale Patriarhiei Române vor organiza pelerinaje în țară și în străinătate, la mănăstiri și în locurile unde au viețuit mari duhovnici ai Ortodoxiei. ❖

Biroul de Presă al Patriarhiei Române
(Fragmente comunicat)

Cum se folosește Agheasma Mare

**„În Iordan botezându-te Tu Doamne,
închinarea Treimii s-a arătat, că glasul
Părintelui a mărturisit Ție, Fiu iubit pre Tine
numindu-Te, și Duhul, în chip de porumbel,
a adevărit întărirea Cuvântului. Cel ce Te-ai
arătat, Hristoase Dumnezeule, și lumea ai
luminat, slava Ție!” (Troparul Bobotezei)**

In ajunul Bobotezei se săvârșește Liturghia Marelui Vasile unită cu Vecernia Bobotezei și după Rugăciunea amvonului, preoții merg cu cântări în pronaosul sau pridvorul bisericii și săvârșesc Sfințirea Mare a apei.

Apoi se stropește toată biserica și credincioșii prezenți, care pot bea pe nemăncate Agheasma și abia apoi iau anafora. Luând o căldărușă cu Agheasmă Mare și însoțit de cântăreț, preotul merge apoi la fiecare casă din parohie și o binecuvintează.

În ziua de Bobotează se săvârșește la biserică Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur și după Rugăciunea amvonului, preoții, cântăreții și credincioșii merg în procesiune până la malul unui râu din apropiere (sau la crucea din curtea bisericii), unde se săvârșește Sfințirea Mare a apei.

Slujba este specială și cuprinde citiri din paremiile Vechiului Testament, Apostol și Sfânta Evanghelie, precum și a unor rugăciuni speciale alcătuite de Sf. Sofronie Patriarhul Ierusalimului. După sfințirea apei sunt stropiți credincioșii de către preot și se poate lua pe nemăncate Agheasma.

Timp de 8 zile (până la odovania Bobotezei – 14 ian) credincioșii pot lua dimineața pe nemăncate, după ce s-au închinat Agheasma Mare, și pot stropi cu ea casa, ogrorul și animalele. Toată natura participă la taina sfințirii prin epifania Domnului! După trecerea celor 8 zile Agheasma Mare se păstrează de fiecare credincios la casa lui, într-un loc curat și cinstit și se folosește la marile praznice sau în zilele cu post negru – având binecuvântarea duhovnicului. ❖

Sursa - manastirea-tismana.ro

ORARUL CENTRULUI PAROHIAL PENTRU COPII SI TINERET

Ziua	Ora	Meditații	Cine răspunde
Luni	09 ³⁰ -11 ⁰⁰	Limba română - clasa a VIII-a	Prof. Tase Simona
	14 ⁰⁰ -16 ⁰⁰	Limba română - clasa a XII-a	Prof. Stănescu Doina
Marți	17 ³⁰ -19 ⁰⁰	Matematică - clasa a XII-a	Prof. Mocanu Galina
Miercuri	15 ⁰⁰ -16 ⁰⁰	Limba română - clasa a VIII-a	Prof. Popa Claudia
	13 ³⁰ -15 ³⁰	Lb. română / matem. - clasa a IV-a	Prof. Rusescu Georgeta
Joi	15 ⁰⁰ -16 ⁰⁰	Geografie - clasa a XII-a	Prof. Dobre Cristina
	18 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Electronică - clasele V-XII	Ing. Petrică Stoenică
	15 ⁰⁰ -16 ⁰⁰	Matematică - clasa a VIII-a	Prof. Stuparu Germina
Vineri	16 ⁰⁰ -17 ⁰⁰	Limba engleză - clasele III-IV	Prof. Turcsany Manolescu Daniela
	15 ³⁰ -17 ³⁰	Matematică - clasele VII-VIII	Ing. Tomescu Paul

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 4 ianuarie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica dinaintea Botezului Domnului - Utrenia, Sfânta Liturghie
Luni 5 ianuarie	07 ³⁰ -10 ⁰⁰	Sfânta Liturghie a Sf. Vasile cel Mare, Sfințirea Agheasmei Mari
	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Ajunul Bobotezului Domnului - Post Vecernie cu Litie
Marți 6 ianuarie	08 ⁰⁰ -13 ⁰⁰	Botezul Domnului - Sfințirea Agheasmei Mari
	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Utrenie, Sfânta Liturghie Vecernie cu Litie, Acatist
Miercuri 7 ianuarie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Utrenia, Sfânta Liturghie – Soborul Sf. Proroc Ioan Botezătorul
	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfântul Maslu
Vineri 9 ianuarie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Vecernie cu Litie, Acatist
Sâmbătă 10 ianuarie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie cu Pomenirea morților
	17 ⁰⁰ -18 ⁰⁰	Vecernie
Duminică 11 ianuarie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica după Botezul Domnului (Începutul propovăduirii Domnului) Utrenia, Sfânta Liturghie